

Rotarymøte på Park hotell 7. september 2020

Presidenten ledet møtet. Minnet om en bursdag, og ga ordet til Jan Aubert, som denne dagen hadde påtatt seg 3-minutt. Jan stilte spørsmålet: Hva kan vi gjøre for andre, knyttet til eikene i rotaryhjulet? Hva kan vi gjøre for f.eks. kvoteflyktningene? Er de en ressurs? En belastning? Stilte mange spørsmål, i flere retninger, og stilte til slutt spørsmålet: Er det tillatt å stille spørsmål?

Kveldens hovedtema hadde forfatter og journalist Jon Gangdal, med tittelen:

Sandefjord-byråkratiet og sirkuset rundt «Sivilomboden».

Han har skrevet mange bøker om særlige saker i vårt samfunn, - og hvordan det påvirker andre.

Nå har han skrevet ny bod om det uendelige virvar det kan bli omkring en byggesak, som ble langt verre enn en kunne tenke seg på forhånd.

Boka heter «Bare en bod». Mellom hytter og fastboende på Vesterøy skulle han bygge en liten bod, som skulle deles mellom 3 personer, som skulle få ca. 14 kvadratmeter hver. Bodene var altså på vel 40 kvadratmeter, hvor det lå flere bolighus og hytter nærmere sjøen, og det var ingen sjøutsikt fra bod-tomta.

Grunneier var enig i at det kunne bygges denne boden på hans tomt!

Det ble en stor sak, der mange «viktige» personer hadde sine markerte meninger..

Rollelisten var svært lang. Og saksgangen spesiell. Her var det mange som skulle markere seg.

Det startet med avslag i kommunen. -Det hørtes nesten kriminelt ut å bygge en bod....og nær sjøen, (som ingen så derfra) Og det ble meget innviklet. (Han leste så opp fra boken, og vi humret og koste oss.) At det går an!!

Saken behandles hos politikerne, og de godkjenner. Det samme gjør Fylkesmannen.

Det kjøpes inn materialer, og de vil starte byggingen.

Så melder naboen seg og klager på feil i saksbehandlingen.

Kommunen godtar klagen, og bruker sin egen feil til å gjenoppta saken, og gjøre omkamp.

Nå kjemper bygningssjefen mot politikerne! - Men politikerne godkjenner igjen.

Men så kommer en reserverepresentant for Fylkesmannen å opphever Fylkesmannens tidligere vedtak.

Det pekes på at andre får godkjent flere «palasser» helt i vannkanten, og saksbehandlingen er bare 3 uker! - Men det nytter ikke!

Det blir sendt ny klage til Kommunaldepartementet (KMD).

De godtar saken, - men naboen klager igjen, - til Sivilombudsmannen.

KMD fastholder sitt vedtak. - Byggingen starter.

Sivilombudsmannen, som vanligvis får gjennom sin vilje, vil fortsette sine innsigelser og klager inn for Stortinget, til kontroll- og konstitusjonskomiteen.

Han får ikke gehør, og liker seg dårlig.

(Jon Gangdal leste opp om dette fra boken, som ga et artig inntrykk av hvor galt og innviklet det kan bli, og boken er godt, og humoristisk skrevet).

Nå står boden der! - Etter lang tids «kamp». Og navnet er «SIVILOMBODEN».

Etter 38 dokumenter + alle fra Stortinget. Og sakspapirene har i advokathonorar kostet 99.000 kroner, og mye av dette er blitt refundert fra flere instanser. Prislappen for eierne, med saksutgifter ble på 60.000 kroner.

Men for staten, med alt, anslår Gangdal at det har kostet mellom 2 og 3 millioner kroner!

Hva om penger, arbeid, innsats og vanlig økonomi kunne brukes bedre, og på dem som trenger det?!

Boken var til salgs, signert, for kr. 200,-

Referent Roar Bredal

